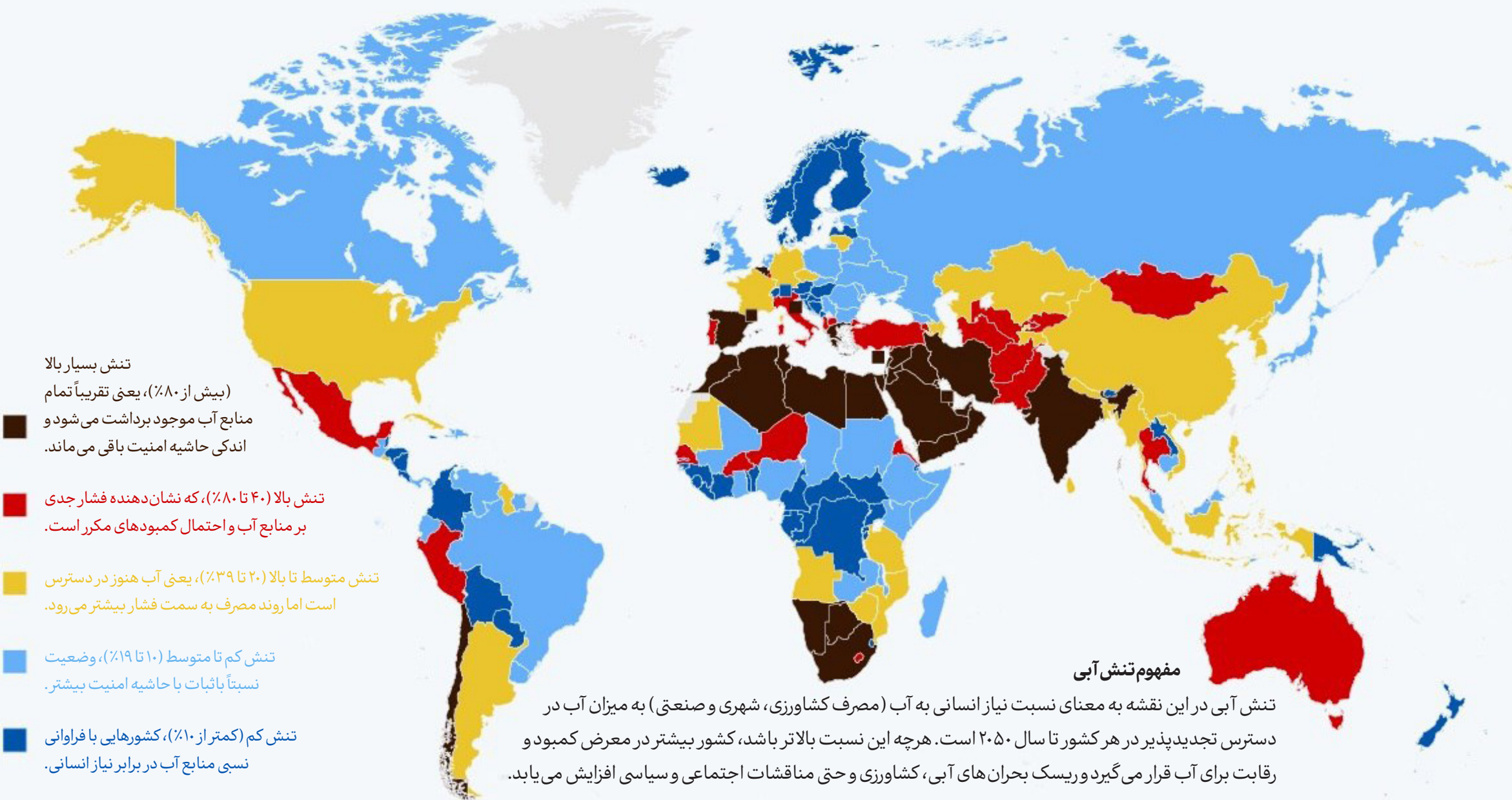

برای اندیشیدن دربارهٔ آب فقط نباید به هشدار دادن اکتفا کرد

راهکارهای عبور از خط قرمز آبی

سرمقاله

رهبر انقلاب در بهمن‌ماه سال ۱۴۰۲ در دیدار با تولیدکنندگان، پس از آنکه از ناترازی آب به‌عنوان یکی از مسائل کلان کشور نام بردند، فرمودند: «بخش خصوصی ما می‌تواند در این زمینه‌ها به معنای واقعی کلمه کمک کند.»

در نهایت باید تأکید کرد که یک خط رسانه‌ای مخرب، گاه و بیگاه به بهانه‌ی وجود مشکل در حوزه‌ی آب بر سیاست‌هایی تأکید می‌کند که در نهایت امنیت غذایی کشور را به خطر می‌اندازند. بله، این یک واقعیت است که ما کشور پراپی نیستیم. این یک واقعیت است که در آینده‌ی نزدیک، کشورهای زیادی در دنیا با مسئله‌ی آب دست به گریبان خواهند بود اما تضعیف امنیت غذایی غلط‌ترین واکنش به این واقعیت‌ها است. همان‌قدر که مدیریت منابع آب برای کشور ضروری است، امنیت غذایی نیز ضروری است. مسئله‌ی آب در ایران با سرمایه‌گذاری در بخش آب، افزایش بهره‌وری و همچنین جلوگیری از اسراف قابل حل است. توسعه‌ی آبیاری نوین در کشاورزی هم منجر به صرفه‌جویی آب می‌شود و هم تولید کشاورزی و درآمد کشاورزان را افزایش خواهد داد. ■

در طرف مصرف آب همان‌طور که در سطور پیشین ذکر شد، مهم‌ترین راهکارها «افزایش بهره‌وری» و «جلوگیری از اسراف» است. در طرف تولید و عرضه‌ی آب -خواه آب مورد نیاز بخش کشاورزی یا آب صنعت و آب شرب- به سرمایه‌گذاری نیاز است. اهمیت مسئله‌ی سرمایه‌گذاری به قدری بالاست که رهبر انقلاب سال جاری را نیز «سرمایه‌گذاری برای تولید» نام‌گذاری کردند. در حوزه‌ی طرح‌های افزایش تولید و عرضه‌ی آب (اعم از ساخت سدها، شبکه‌ی آبیاری و زه‌کشی، خطوط آبرسانی، خطوط انتقال آب از دریا و ...) به سرمایه‌گذاری دولت و بخش خصوصی نیاز است. یک سیاست اشتباه ما در بسیاری از سال‌ها این بوده که درآمد ارزی حاصل از صادرات نفت را صرف واردات بی‌رویه می‌کردیم. در حالی که اقدام درست این بود که این منابع، صرف زیرساخت‌ها شوند. یکی از آن حوزه‌های زیرساختی بسیار مهم، سرمایه‌گذاری در طرح‌های مرتبط با تأمین آب است. این طرح‌ها به منابع مالی احتیاج دارند. بنابراین ضروری است برای تأمین منابع مورد نیاز، سیاست ارزی خود را تغییر دهیم. همچنین از سرمایه‌های بخش خصوصی نیز باید در این زمینه استفاده کرد.

این میزان، ۱۶٫۳ میلیارد متر مکعب باید از طریق افزایش بهره‌وری صرفه جویی شود. با بهره‌گیری از شیوه‌های نوین و تجربه‌شده‌ی آبیاری در بخش کشاورزی، این هدف کاملاً در دسترس است. در فصل هشتم از قانون برنامه‌ی هفتم پیشرفت (که به نظام مدیریت یکپارچه‌ی منابع آب اختصاص یافته) نیز بر افزایش بهره‌وری آب کشاورزی تأکید شده است. دومین راهکار، اجتناب از اسراف است. رهبر انقلاب اسلامی بارها بر جلوگیری از اسراف در آب، برق، سوخت و ... تأکید کرده‌اند. هدررفت منابع آبی در کشور بالاست. بخش قابل توجهی از این اسراف نیز به دولت باز می‌گردد؛ اعم از اسراف در مصرف منابع آب توسط دولت یا اسراف در شبکه‌ی توزیع و انتقال آب که البته در این زمینه نیز دولت موظف به جلوگیری از آن است. بنابراین از هر راهی که ممکن است، باید جلوی اسراف منابع آبی کشور را گرفت؛ از فرهنگ‌سازی گرفته تا اصلاح سیاست‌ها یا سرمایه‌گذاری برای اصلاح مشکلات شبکه‌ی توزیع و انتقال آب. این سرمایه‌گذاری اگر چه در ابتدا شاید گران به نظر برسد اما در نهایت، نتیجه‌ای بسیار سودمند خواهد داشت.

آب در کشور کم است. این یک واقعیت است. ما کشور پراپی نیستیم و ناترازی آب، یکی از مسائل اساسی روی میز سیاست‌مدار است. البته این فقط مسئله‌ی ما نیست. برخی از کشورهای منطقه نیز به‌طور جدی با آن دست‌وپنجه نرم می‌کنند و البته در آینده‌ی خیلی نزدیک، تأمین آب کشاورزی و شرب به مسئله‌ی مهم‌تری در سطح دنیا تبدیل خواهد شد. بر اساس گزارش‌های مرکز بین‌المللی مطالعات استراتژیک (CSIS) تا سال ۲۰۵۰ تمامی کشورهای منطقه‌ی خاورمیانه (غرب آسیا) و شمال آفریقا (MENA) دچار تنش آبی شدید خواهند بود و تا آن سال، میزان دسترسی به آب تجدیدپذیر در این منطقه ۷۵ درصد کاهش پیدا خواهد کرد. بنابراین از هم‌اکنون باید به فکر حل مسئله‌ی آب در سال‌های آینده باشیم. اما چه باید کرد؟! نخستین راهکار، افزایش بهره‌وری آب است. بهره‌وری ما در آب از اغلب کشورهای دنیا کمتر است. با استفاده از ظرفیت نخبگان می‌توان این وضعیت را تغییر داد. بر اساس سند ملی دانش بنیان امنیت غذایی، کاهش ۳٫۶ میلیارد متر مکعب هدف‌گذاری شده است که از

الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر؛ این صدای ملت ایران است.

رزمندگان اسلام به پیش!

ما بیست میلیون بسیجی دلاور، آماده دفاع از میهن و ناموس وطن هستیم.

جامه‌ی رزم بر تن و بند پوتین‌ها را بسته ایم.

امروز قوی‌تر از گذشته، پشتیبان دلاورمردان نیروهای مسلح کشورمان هستیم.

ما جان فدایان رهبر عزیزتر از جانمان هستیم. درود بر شما.

سید علی خامنه‌ای

فرزند ایران

در کنار برادر

اهل روستای خوش آب‌وهوای هویر دماوند بود. پدرش کشاورز بود و نان‌هایی که مادرش می‌پخت بوی زندگی می‌داد. سال‌ها زحمت کشیده بود و درس خوانده بود. هوش خوبی داشت و الگویی برای بچه‌های روستا شده بود. اما الگوی خودش برادر بزرگترش ابوالقاسم بود؛ گروهیان یکم ارتش بود و گروهک دموکرات سال ۱۳۵۸ در سردشت اورا به شهادت رسانده بود. خاطره‌های دور برادر را همیشه با خود داشت و آرزو می‌کرد کاش اورا بیشتر دیده بود. بالاخره زحمت هایش نتیجه داد و کارمند قوه قضاییه شد و در زندان اوین مشغول خدمت به مردم گشت. همیشه سعی می‌کرد زود کار مراجعه‌کننده‌ها را راه بیندازد و آن‌ها را منتظر نگذارد تا بار سنگینی که بر دوش دارند را کمی سبک‌تر کند. اما وقتی روز تشییعش رسید، مردم دماوند در کنار خانواده‌اش از ساعتی قبل منتظر آمدنش زیر آفتاب ایستاده بودند. انتظاری که برای همه فرق داشت و با خود حس افتخار و سرافرازی آورده بود. موشک‌های اسرائیلی در دومین روز از تیرماه ۱۴۰۴ مجتبی آقابابایی را در پشت میز کارش در زندان اوین به شهادت رساندند و برای همیشه عکسش در کنار عکس برادرش در گلزاری هویر جاودانه شده. رقیه بابایی

قاب

برای اسرائیل مسجد و کلیسا فرقی ندارد

کلیسای کاتولیک رومی «سنت جورج» در روستای «درغیا» واقع در جنوب لبنان در حملات هوایی اسرائیل در اکتبر ۲۰۲۴ به شدت آسیب دیده است.

روایت

بعد از ۷۶ سال...

«هی اسرائیل! چه احساسی داری که این مرتبه نه با زنان و کودکان بی دفاع بلکه با یک نیروی مسلح قوی و هم‌تراز داری می‌جنگی؟! از ایران متشکریم!» این نظریک کاربر انگلیسی‌زبان هست که زیر یکی از گزارش‌های رسانهٔ هندوستان تایمز درباره شدت ضربات موشکی ایران به اسرائیل ثبت شده. در گزارش دیگری که فرانس پرس از ضربات موشکی ایران به اسرائیل منتشر کرده یک کاربر نوشته هیچ وقت ندیده بود که در جهان یک حملهٔ موشکی این قدر مورد تجلیل قرار بگیرد! یک نظامی کهنه‌سرباز جنگ ویتنام از قدرت ایران و عبور از سپر ضد موشکی رژیم صهیونی ابراز شگفتی کرده. شدت حملات ایران به عمق سرزمین‌های اشغالی و تل آویو پایتخت رژیم به گونه‌ای بود که بعضی رسانه‌های بین‌المللی شب‌ها برای ثبت حملات ایران از تل آویو پخش زنده داشتند. رسانهٔ عرب‌زبان رای‌الیوم جمع‌بندی خوبی از حملات ایران ارائه داده: «تائنا هو که پس از پیروزی بر کودکان غزه مثل شیر غرش می‌کرد، اکنون با چهره‌ای گرفته درباره پیروزی‌های خیالی به دست نیامده پریشان‌گویی می‌کند. توسل حداقل پنج میلیون صهیونیست به پناهگاه‌های ضد بمب، تونل‌های مترو و قطارهای زیرزمینی برای اولین بار در ۷۶ سال گذشته، تصویر روشنی از نتایج دوروز اول جنگ ارائه دهد.»